

LEGE

pentru modificarea și completarea unor acte legislative

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Art. I. – Codul penal al Republicii Moldova nr. 985-XV din 18 aprilie 2002 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2009, nr. 72–74, art. 195), cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 67, alineatul (2) se completează în final cu textul „, , iar în cazul condamnatului care nu este antrenat în activități de bază sau de studii, la solicitarea sau la acordul acestuia – pînă la 8 ore pe zi”;

2. Articolul 89 se completează cu alineatul (3) cu următorul cuprins:

„(3) Persoanelor liberate de pedeapsa penală li se aplică probațiunea, iar militarilor – termenul de probă.”

3. Articolul 90:

la alineatele (1), (2), (7), (8), (9), (10) și (11), cuvintele „termenul de probă”, în toate cazurile, se substituie cu cuvintele „perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă”;

alineatul (6):

la litera a), după cuvîntul „domiciliul” se introduc cuvintele „și/sau reședința”;

alineatul se completează cu literele f), g) și h) cu următorul cuprins:

„f) să participe la programe probaționale;

g) să presteze muncă neremunerată în folosul comunității;

h) să fie supus monitorizării electronice.”

alineatul (10) se completează în final cu textul „, , dacă, după caz, nu sînt aplicabile prevederile alin. (11) din prezentul articol”;

alineatul (11) se completează în final cu textul „, , la propunerea organului care exercită supravegherea asupra comportamentului celor condamnați cu suspendarea executării pedepsei”.

4. La articolul 91 alineatul (1), după cuvintele „de detenție” se introduce textul „și care au dat dovadă de corectare și reeducare în timpul executării pedepsei”.

5. La articolul 96 alineatul (2), textul „a renunțat la copil sau continuă să se eschiveze de la educarea lui” se substituie cu textul „refuză să-și exercite drepturile și obligațiile părintești sau încalcă condițiile probațiunii”.

Art. II. – Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122-XV din 14 martie 2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2013, nr. 248–251, art. 699), cu modificările ulterioare, se completează cu articolul 82¹ cu următorul cuprins:

„Articolul 82¹. Consilierul de probațiune

(1) Consilierul de probațiune este persoana care efectuează evaluarea psihosocială și controlul subiecților probațiunii, contribuie la resocializarea și la adaptarea socială a acestora prin formarea unei atitudini și a unor reguli de conduită socială în vederea reintegrării lor în societate și a prevenirii săvîrșirii de noi infracțiuni.

(2) Consilierul de probațiune, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, are dreptul de a lua cunoștință de materialele cauzei.”

Art. III. – Codul de executare al Republicii Moldova nr. 443-XV din 24 decembrie 2004 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2010, nr. 214–220, art. 704), cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 173:

la alineatul (1), textul „pedepsei retragerii gradului militar sau special, a titlului special, a gradului de calificare (clasificare) și a distincțiilor de stat,” se exclude;

articolul se completează cu alineatul (6) cu următorul cuprins:

„(6) Executarea pedepsei retragerii gradului militar sau special, a titlului special, a gradului de calificare (clasificare) și a distincțiilor de stat se asigură de către organul abilitat care a oferit gradul, titlul special sau distincția de stat.”

2. Articolul 187 se abrogă.

3. La articolul 259 alineatul (5), cuvintele „sau schimba domiciliul încunoștințând în prealabil organul” se substituie cu cuvintele „sau schimba domiciliul și/sau reședința comunicînd în prealabil în scris organului”.

4. Articolul 261:

la alineatul (5), cuvintele „sau schimba domiciliul încunoștințând în prealabil organul” se substituie cu cuvintele „sau schimba domiciliul și/sau reședința comunicînd în prealabil în scris organului”;

la alineatul (6), cuvintele „termenului de probă stabilit” se substituie cu cuvintele „perioadei de probațiune stabilite”.

5. Articolul 268 se completează cu alineatul (4¹) cu următorul cuprins:

„(4¹) Persoana liberată condiționat de pedeapsă înainte de termen poate părăsi, pe un termen mai mare de 5 zile, sau schimba domiciliul și/sau reședința comunicînd în prealabil în scris organului care exercită controlul asupra comportamentului său.”

6. Codul se completează cu articolul 271¹ cu următorul cuprins:

„Articolul 271¹. Monitorizarea electronică

(1) Persoanelor liberate de pedeapsa penală li se poate aplica, în calitate de obligație, monitorizarea electronică ce constă în supravegherea prin sistemele GPS, prin utilaj telefonic fix sau mobil.

(2) În caz de aplicare a monitorizării electronice, subiectului probațiunii i se instalează brățară specială la picior sau la mîină.

(3) În cazul în care persoana liberată de pedeapsa penală refuză, din motive religioase, să i se instaleze brățară specială, monitorizarea electronică nu va fi

aplicată. Refuzul de a se supune monitorizării electronice nu poate constitui drept impediment pentru aplicarea probațiunii.

- (4) Subiectului probațiunii supus monitorizării electronice i se stabilesc:
- a) zona de deplasare;
 - b) zona și/sau locul unde este interzis să se deplaseze;
 - c) perioada de timp în care i se interzice de a părăsi domiciliul sau reședința.

(5) Asigurarea monitorizării electronice a tuturor categoriilor de persoane monitorizate se efectuează de către organele de probațiune.

(6) În caz de încălcare repetată a obligațiilor în cadrul sistemului de monitorizare electronică, consilierul de probațiune înaintează un demers în instanța de judecată pentru anularea liberării de pedeapsa penală și pentru trimiterea persoanei în penitenciar.

(7) Monitorizarea electronică poate fi aplicată și condamnaților care se deplasează fără escortă sau însoțire și/sau celor care se deplasează pe o durată scurtă de timp în afara penitenciarului, conform art. 216 și 217.

(8) Cheltuielile pentru exploatarea și întreținerea utilajului electronic sînt suportate de bugetul de stat.

(9) În caz de deteriorare a utilajului electronic de către persoana supusă monitorizării electronice, persoana dată restituie costul acestui utilaj.

(10) În caz de stabilire a deteriorării intenționate a utilajului electronic, consilierul de probațiune înaintează un demers în instanța de judecată pentru anularea liberării de pedeapsa penală și pentru trimiterea persoanei în penitenciar.

(11) În caz de defectare a utilajului electronic din motive care nu depind de persoana supusă monitorizării electronice, acesta va fi înlocuit, iar costurile vor fi suportate de bugetul de stat.”

Art. IV. – Legea nr. 8-XVI din 14 februarie 2008 cu privire la probațiune (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2008, nr. 103–105, art. 389), cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Legea se completează cu articolele 2¹–2¹⁰ cu următorul cuprins:

„Articolul 2¹. Principiile probațiunii

Activitatea de probațiune se desfășoară pe următoarele principii:

a) respectarea drepturilor omului și a demnității umane, neadmiterea discriminării de orice natură, inclusiv pe motiv de dizabilitate, boală cronică contagioasă sau necontagioasă;

b) sprijinirea și încurajarea permanentă a subiecților probațiunii, asistați și consiliați, în vederea reintegrării lor în societate și asumării de responsabilitate pentru propriile acțiuni prin formarea unei atitudini corecte față de ordinea de drept și față de regulile de conviețuire socială;

c) oportunitatea, asigurarea reacției sociale eficace la fapta săvârșită, intervenția în soluționarea problemelor persoanei aflate în conflict cu legea penală în funcție de situația psihosocială și de condițiile de fapt ale săvârșirii infracțiunii;

d) participarea comunității la procesul de asistență, de consiliere psihosocială și de control;

e) diferențierea și individualizarea psihosocială a subiectului probațiunii și a infracțiunii pe care a săvârșit-o;

f) prezumția nevinovăției subiectului probațiunii;

g) respectarea legii și a hotărârilor judecătorești;

h) respectarea confidențialității datelor cu caracter personal.

Articolul 2². Resocializarea

(1) Resocializarea presupune un proces de influență asupra subiectului probațiunii (organizatoric, psihosocial, pedagogic, educativ etc.) în scop de schimbare a unor orientări negative, a comportamentului antisocial și de întărire a rezultatelor corectării.

(2) Elementele de resocializare includ:

a) evaluarea personalității și a necesităților;

b) evaluarea motivației pentru schimbare;

c) evaluarea riscului de recidivă;

d) supravegherea;

e) asistența și consilierea.

Articolul 2³. Evidența subiecților probațiunii

Evidența subiecților probațiunii se ține în registre electronice și pe suport de hârtie în modul stabilit de legislație. Temei pentru evidența subiecților probațiunii este hotărârea instanței de judecată, ordonanța procurorului sau decretul de grațiere al Președintelui Republicii Moldova.

Articolul 2⁴. Evaluarea personalității subiectului probațiunii

(1) Evaluarea personalității subiectului probațiunii constă în analiza procesului de schimbare comportamentală, de resocializare a subiectului probațiunii și se efectuează printr-o intervenție individualizată.

(2) Rezultatele evaluării se includ în ancheta de evaluare a personalității subiectului probațiunii.

(3) Ancheta de evaluare a personalității subiectului probațiunii se întocmește pe suport de hârtie și în format electronic.

(4) După evaluarea personalității subiectului probațiunii în cadrul probațiunii postpenitenciare se întocmește planul de intervenție.

Articolul 2⁵. Planificarea probațiunii

(1) Planificarea probațiunii presupune elaborarea unui complex de acțiuni de supraveghere, de asistență și consiliere a subiectului probațiunii în vederea realizării obiectivelor probațiunii.

(2) Realizarea acțiunilor probațiunii se efectuează în conformitate cu Regulamentul de planificare a probațiunii, aprobat de către ministrul justiției.

Articolul 2⁶. Supravegherea subiecților probațiunii

(1) Acțiunile de supraveghere se introduc în planul de probațiune.

(2) Acțiunile de supraveghere a subiecților probațiunii se realizează prin:

- a) vizite la domiciliu, la reședință, la locul de muncă și de studii;
- b) întrevederi;
- c) control la organele competente privind comiterea de contravenții și infracțiuni;
- d) verificarea trecerii frontierei de stat;
- e) monitorizarea electronică;
- f) alte acțiuni prevăzute de legislație.

Articolul 2⁷. Asistența și consilierea

(1) În vederea acordării asistenței și consilierii sînt necesare evaluarea inițială cu stabilirea diagnosticului social, evaluarea continuă a situației, evaluarea finală și finalizarea intervenției.

(2) Evaluarea inițială se realizează luându-se în considerare necesitățile subiectului probațiunii.

(3) Evaluarea continuă a situației constă în aprecierea efectelor produse de punerea în aplicare a planului de intervenție.

(4) Evaluarea finală determină dacă planul de intervenție stabilit a fost eficient și problema subiectului probațiunii a fost ameliorată sau soluționată.

(5) Finalizarea intervenției este momentul în care una dintre părțile implicate în probațiune sau ambele consideră că obiectivele propuse au fost atinse sau că, dimpotrivă, asistența nu a dat rezultatul necesar.

(6) Activitatea de asistență și consiliere presupune și implicarea autorităților publice, a cultelor religioase și a părților lor componente, a altor organizații neguvernamentale în soluționarea problemelor subiectului probațiunii și poate fi efectuată prin desfășurarea unor programe probaționale sau de alt gen.

Articolul 2⁸. Asistența postpenitenciară

(1) Asistența postpenitenciară se acordă persoanelor eliberate din detenție înainte de termen și persoanelor eliberate din detenție pe termen.

(2) Asistența postpenitenciară presupune acțiuni desfășurate individual sau în grup, orientate spre dezvoltarea personală a subiectului probațiunii, suportul pentru acesta în situații de criză în vederea soluționării problemelor apărute în viața sa socială după detenție.

(3) Asistența postpenitenciară se efectuează în baza acordului semnat dintre subiectul probațiunii și consilierul de probațiune.

(4) Asistența postpenitenciară constă în:

- a) prezentarea informației despre posibilitățile de acordare a locului de trai;
- b) acordarea suportului în căutarea unui loc de muncă;
- c) acordarea suportului pentru plasament în instituții de servicii sociale;
- d) acordarea suportului în perfectarea buletinului de identitate și a altor documente necesare subiectului probațiunii;
- e) organizarea și implicarea în programe probaționale;
- f) consilierea pentru soluționarea diverselor probleme sociale și psihologice;
- g) implicarea, cu ajutorul autorităților publice, organizațiilor neguvernamentale din domeniul psihologic, medical și social, în soluționarea problemelor subiecților probațiunii;
- h) orice alt fel de asistență prevăzut de legislație.

Articolul 2⁹. Programe probaționale

(1) Programe probaționale pot fi programe de corecție a comportamentului social și programe de reintegrare socială. Programele probaționale se desfășoară individual și/sau în grup.

(2) Programele de corecție a comportamentului social constau în modificarea comportamentului, viziunilor și capacităților care au condus la săvârșirea infracțiunii.

(3) Programele de reintegrare socială constau în redobândirea capacităților de a soluționa problemele vieții sociale cotidiene.

(4) Tipul programului probațional se stabilește de către consilierul de probațiune, reieșind din evaluările efectuate.

Articolul 2¹⁰. Monitorizarea electronică

(1) Monitorizarea electronică constă în supravegherea prin utilaje electronice a persoanei liberate de pedeapsa penală.

(2) Monitorizarea electronică poate fi aplicată la stabilirea unor obligații sau restricții.

(3) Asigurarea monitorizării electronice a tuturor categoriilor de persoane monitorizate se efectuează de către organele de probațiune.

(4) Modul, condițiile și procedura de monitorizare electronică sînt reglementate în Codul de executare, precum și în regulamentul aprobat de Guvern.”

2. Articolele 3 și 4 vor avea următorul cuprins:

„Articolul 3. Subiecții probațiunii

Subiecți ai probațiunii sînt:

- a) persoanele bănuite, învinuite, inculpate pentru care s-a solicitat referatul presentințial de evaluare psihosocială a personalității;
- b) minorii liberați de răspunderea penală;
- c) persoanele liberate condiționat de răspunderea penală;
- d) persoanele liberate de pedeapsa penală;
- e) persoanele eliberate din locurile de detenție care au solicitat asistența postpenitenciară;

f) persoanele condamnate sau sancționate la muncă neremunerată în folosul comunității, precum și cele private de dreptul de a ocupa o anumită funcție sau de a exercita o anumită activitate.

Articolul 4. Drepturile și obligațiile subiecților probațiunii

(1) Subiecții probațiunii au dreptul:

- a) să solicite și să primească informații despre condițiile supravegherii;
- b) să solicite și să primească informații despre asistență și consiliere;
- c) să solicite și să primească explicații referitoare la drepturile lor;
- d) să participe la diverse programe desfășurate de organele de probațiune, de alte autorități publice, de asociațiile obștești naționale și de organizațiile internaționale.

(2) Subiecții probațiunii sînt obligați:

- a) să respecte obligațiile și restricțiile stabilite de instanța de judecată și de legislație;
- b) să îndeplinească cerințele legitime ale personalului organelor de probațiune;
- c) să prezinte informații veridice la solicitarea personalului organelor de probațiune;
- d) să participe la programe probaționale și de alt gen, dacă acestea au fost aplicate;
- e) să utilizeze asistența postpenitenciară conform destinației.

(3) În cazul în care persoanele eliberate din locurile de detenție solicită susținere în adaptarea socială, consilierul de probațiune va încheia un acord în scris cu acestea. Modelul acordului se stabilește de către ministrul justiției.”

3. La articolul 5, literele e), f) și g) vor avea următorul cuprins:

- „e) consilierea și asistența subiectului probațiunii în soluționarea problemelor personale care au condus la săvîrșirea infracțiunii;
- f) desfășurarea programelor individuale sau a programelor de grup, concentrarea resurselor din comunitate cu scopul de a asista subiecții probațiunii în soluționarea problemelor psihosociale;
- g) supravegherea subiecților probațiunii;”.

4. Articolul 6 se completează cu litera e) cu următorul cuprins:

- „e) probațiune juvenilă.”

5. Articolul 7 va avea următorul cuprins:

„Articolul 7. Dosarul personal de probațiune

(1) Subiecților probațiunii li se întocmește dosar personal. Dosarul personal de probațiune conține informații și date cu caracter personal despre subiectul probațiunii și despre modul de desfășurare a activității de probațiune.

(2) Informațiile și datele cu caracter personal din dosarul personal de probațiune sînt confidențiale. Persoanele care au acces la dosarul personal de probațiune au obligația de a păstra, în condițiile legii, confidențialitatea informațiilor și datelor cu caracter personal. Cu acordul subiectului probațiunii, la dosarul personal de probațiune pot avea acces: apărătorul, mediatorul, reprezentanții organizațiilor care desfășoară activități în domeniul respectării drepturilor omului sau al ocrotirii persoanelor condamnate.

(3) Dosarul personal de probațiune se întocmește pe suport de hîrtie și în format electronic, cu respectarea prevederilor legislației.

(4) Pentru încălcarea prevederilor alin. (2), persoanele respective răspund în condițiile legii.”

6. Articolul 8:

la alineatul (1), după cuvîntul „inculpatului” se introduc cuvintele „care a împlinit vîrsta de răspundere penală”;

articolul se completează cu alineatul (4) cu următorul cuprins:

„(4) În probațiunea presentințială se acordă asistență și consiliere subiectului probațiunii.”

7. Articolul 10 va avea următorul cuprins:

„Articolul 10. Probațiunea comunitară

(1) Probațiunea comunitară prevede organizarea și implementarea, în baza hotărîrii judecătorești sau, după caz, a ordonanței procurorului, a activităților de resocializare a subiecților probațiunii care sînt:

- a) minori liberați de răspunderea penală;
- b) persoane liberate condiționat de răspunderea penală;
- c) persoane liberate de pedeapsa penală;

d) persoane condamnate sau sancționate la muncă neremunerată în folosul comunității, precum și cele private de dreptul de a ocupa o anumită funcție sau de a exercita o anumită activitate.

(2) Categoriilor de persoane specificate la alin. (1) li se pot aplica programe probaționale.”

8. Articolul 11 alineatul (2):

la litera d), cuvântul „invalizilor” se substituie cu cuvintele „persoanelor cu dizabilități”;

alineatul se completează cu litera f) cu următorul cuprins:

„f) la includerea consilierilor de probațiune în componența comisiilor instituțiilor penitenciare, care examinează cauzele cu privire la liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen.”

9. Articolul 12 va avea următorul cuprins:

„Articolul 12. Probațiunea postpenitenciară

(1) Probațiunea postpenitenciară are drept scop acordarea de asistență și consiliere persoanelor eliberate din locurile de detenție pentru adaptarea lor în societate.

(2) Probațiunea postpenitenciară se desfășoară în condițiile prezentei legi, ale Legii cu privire la adaptarea socială a persoanelor eliberate din locurile de detenție și ale altor acte normative în domeniu.”

10. În titlul și în cuprinsul articolului 13, cuvintele „în privința minorilor” se substituie cu cuvântul „juvenilă”.

11. Articolul 14 se abrogă.

12. Articolul 15 va avea următorul cuprins:

„Articolul 15. Organizarea activității de probațiune

(1) Activitatea de probațiune se organizează de Inspectoratul Național de Probațiune și se realizează de subdiviziunile teritoriale.

(2) Inspectoratul Național de Probațiune și subdiviziunile sale teritoriale formează organele de probațiune.

(3) Regulamentul privind organizarea și funcționarea organelor de probațiune se aprobă de Guvern.”

13. Legea se completează cu articolele 15¹ și 15² cu următorul cuprins:

„Articolul 15¹. Inspectoratul Național de Probațiune

(1) Inspectoratul Național de Probațiune este o autoritate administrativă în subordinea Ministerului Justiției, care asigură administrarea activității subdiviziunilor teritoriale în domeniul probațiunii.

(2) Inspectoratul Național de Probațiune are statut de persoană juridică și dispune de cont trezorerial și de ștampilă cu denumire proprie.

(3) Inspectoratul Național de Probațiune este condus de către director, care este asistat de adjuncți.

Articolul 15². Subdiviziunile teritoriale

(1) Subdiviziunile teritoriale sînt:

- a) inspectoratele regionale de probațiune;
- b) birourile de probațiune.

(2) Inspectoratele regionale de probațiune au statut de persoană juridică și dispun de conturi trezoreriale.

(3) Birourile de probațiune intră în componența inspectoratelor regionale de probațiune.

(4) Activitatea birourilor de probațiune este organizată conform direcțiilor de activitate:

- a) probațiunea presentințială și juvenilă;
- b) probațiunea comunitară și postpenitenciară;
- c) monitorizarea executării pedepsei cu munca neremunerată în folosul comunității și a altor pedepse alternative detenției.

(5) În fiecare birou de probațiune se numește cîte un consilier de probațiune specializat în probațiunea juvenilă.”

14. La articolul 18 alineatul (1), cuvintele „persoanele aflate în conflict cu legea” se substituie cu cuvintele „subiecții probațiunii”.

15. Articolul 19 va avea următorul cuprins:

„Articolul 19. Consiliul consultativ al probațiunii

(1) Pentru optimizarea conlucrării organelor la realizarea unei politici unitare în sfera probațiunii se creează Consiliul consultativ al probațiunii.

(2) Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului consultativ al probațiunii se aprobă de către ministrul justiției.

(3) În componența Consiliului consultativ al probațiunii vor fi incluși reprezentanți ai autorităților publice și ai societății civile.

(4) La nivel raional se instituie consiliul raional consultativ al probațiunii. Regulamentul de organizare și funcționare a consiliului raional consultativ al probațiunii se aprobă de către ministrul justiției.”

16. Articolele 21, 22, 23 și 24 vor avea următorul cuprins:

„Articolul 21. Personalul organelor de probațiune

(1) Personalul organelor de probațiune se constituie din angajații Inspectoratului Național de Probațiune și angajații care activează nemijlocit în cadrul subdiviziunilor teritoriale (cu excepția personalului tehnic).

(2) Personalul organelor de probațiune dispune de legitimație de serviciu și de insignă, ale căror modele sînt aprobate de Guvern.

(3) Personalul organelor de probațiune este salarizat conform Legii cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar și conform altor acte normative în domeniu.

(4) Personalul organelor de probațiune este compus din funcționari publici, supuși reglementărilor Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, și din personal contractual, care desfășoară activități auxiliare, supus reglementărilor legislației muncii.

(5) În Inspectoratul Național de Probațiune și în subdiviziunile teritoriale ale acestuia pot activa și voluntari în condițiile prevăzute de legislația cu privire la voluntariat.

Articolul 22. Consilierii de probațiune

(1) Activitatea nemijlocită cu subiecții probațiunii se desfășoară de către consilierii de probațiune.

(2) Persoana care exercită funcția de șef sau de șef adjunct al biroului de probațiune are calitatea și de consilier de probațiune.

Articolul 23. Competența consilierului de probațiune

Consilierul de probațiune are următoarele atribuții:

- a) ține evidența subiecților probațiunii;
- b) exercită evaluarea psihosocială a personalității subiectului probațiunii;
- c) exercită supravegherea subiecților probațiunii;
- d) acordă asistență și consiliere subiecților probațiunii;
- e) monitorizează executarea măsurilor de constrângere cu caracter educativ;
- f) întocmește referate prezentințiale de evaluare psihosocială a personalității la solicitarea instituțiilor competente;
- g) asigură executarea pedepsei penale și contravenționale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, precum și a pedepsei sau a sancțiunii cu privarea de dreptul de a ocupa o anumită funcție sau de a exercita o anumită activitate;
- h) implementează programe probaționale;
- i) încheie acorduri cu subiecții probațiunii pentru acordarea asistenței postpenitenciare;
- j) acordă asistență postpenitenciară;
- k) conlucrează cu autoritățile publice și cu asociațiile obștești în domeniul probațiunii;
- l) participă la ședințele de judecată;
- m) prezintă date statistice;
- n) întocmește rapoarte despre activitatea sa;
- o) evaluează activitatea de probațiune;
- p) înaintează propuneri în vederea dezvoltării activității de probațiune;
- q) păstrează confidențialitatea datelor de care a luat cunoștință în executarea obligațiilor de serviciu, chiar și după încetarea activității de probațiune, cu excepția cazurilor prevăzute de lege;
- r) respectă normele de conduită în conformitate cu Codul de etică al consilierului de probațiune.

Articolul 24. Drepturile consilierului de probațiune

(1) Consilierul de probațiune are dreptul:

- a) să citeze subiecții probațiunii;

b) să solicite de la subiecții probațiunii respectarea obligațiilor și restricțiilor stabilite de instanța de judecată și de legislație;

c) să se familiarizeze cu dosarele penale și contravenționale ale subiecților probațiunii;

d) să aibă acces în penitenciare, în inspectoratele de poliție, procuratură, în administrațiile publice centrale și locale în scop de exercitare a atribuțiilor de serviciu;

e) să viziteze subiecții probațiunii la domiciliu, reședință, la locul de muncă și de studii;

f) să solicite de la administrațiile publice centrale și locale, organizațiile neguvernamentale, de la persoanele fizice și juridice informații necesare pentru desfășurarea activităților de probațiune;

g) să primească orice informație relevantă despre subiectul probațiunii în limitele atribuțiilor de serviciu;

h) să solicite de la subiecții probațiunii documente relevante pentru caz în limitele atribuțiilor de serviciu;

i) să verifice executarea de către subiecții probațiunii a cerințelor expuse în planul de probațiune;

j) să înainteze propuneri referitoare la programele guvernamentale de adaptare socială a persoanelor eliberate din locurile de detenție.

(2) Consilierul de probațiune are și alte drepturi prevăzute de lege.”

17. Articolul 25:

alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Viața, sănătatea, capacitatea de muncă și bunurile personalului organelor de probațiune sînt supuse asigurării de stat obligatorii de la bugetul de stat, suma asigurată fiind egală cu suma drepturilor bănești pe 10 ani din ultima funcție.”

alineatul (4):

la litera b), cuvîntul „invaliditate” se substituie, în cele trei cazuri, cu cuvîntul „dizabilitate”;

alineatul se completează cu litera c) cu următorul cuprins:

„c) în caz de leziuni corporale cauzate în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu, care exclud posibilitatea angajatului din cadrul personalului organelor de probațiune de a exercita în continuare atribuțiile de serviciu, indemnizația unică fiind în cuantum de:

7 salarii medii lunare – în caz de dizabilitate severă;
5 salarii medii lunare – în caz de dizabilitate accentuată;
3 salarii medii lunare – în caz de dizabilitate medie.”

la alineatul (5), cuvântul „invalidității” se substituie cu cuvântul „dizabilității”;

articolul se completează cu alineatul (6) cu următorul cuprins:

„(6) Persoanele ale căror acțiuni au cauzat angajatului din cadrul personalului organelor de probațiune decesul ori leziuni corporale sau au contribuit la acestea restituie sumele plătite conform alin. (4).”

Art. V. – Codul contravențional al Republicii Moldova nr. 218-XVI din 24 octombrie 2008 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2009, nr. 3–6, art. 15), cu modificările ulterioare, se completează cu articolul 392¹ cu următorul cuprins:

„Articolul 392¹. Consilierul de probațiune

(1) Consilierul de probațiune este persoana care efectuează evaluarea psihosocială și controlul subiecților probațiunii, contribuie la resocializarea și la adaptarea socială a acestora prin formarea unei atitudini și a unor reguli de conduită socială în vederea reintegrării lor în societate și prevenirii săvârșirii de noi contravenții.

(2) Consilierul de probațiune, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, are dreptul de a lua cunoștință de materialele cauzei.”

Art. VI. – (1) Guvernul, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi:

a) va prezenta Parlamentului propuneri pentru aducerea legislației în vigoare în concordanță cu prezenta lege;

b) va aproba Regulamentul privind monitorizarea electronică a subiecților probațiunii;

c) va adopta alte acte necesare pentru punerea în aplicare a prezentei legi;

d) va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege.

(2) Ministerul Justiției va asigura republicarea Legii nr. 8-XVI din 14 februarie 2008 cu privire la probațiune, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Până la 1 ianuarie 2016, articolul 2⁶ alineatul (2) litera e), articolul 2¹⁰ din Legea nr. 8-XVI din 14 februarie 2008 cu privire la probațiune și articolul 271¹ din Codul de executare vor fi aplicate în caz de finanțare din sursele neinterzise de lege.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI